

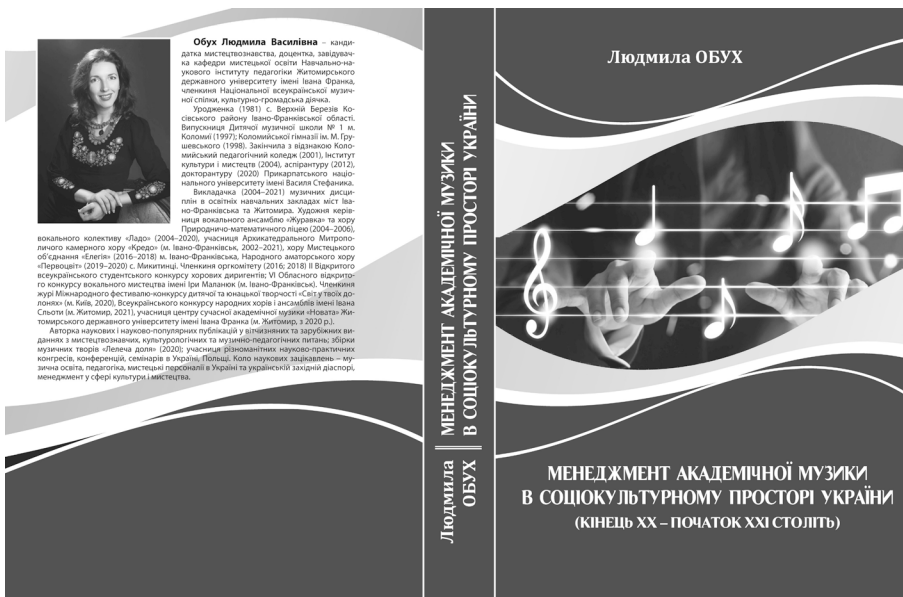
Уляна Граб

В ЦЕНТРИ УВАГИ – МЕНЕДЖМЕНТ АКАДЕМІЧНОЇ МУЗИКИ

Рецензія на монографію:

Обух Л. Менеджмент академічної музики в соціокультурному просторі України (кінець ХХ – початок ХХІ століть).

Івано-Франківськ: Симфонія-Форте, 2021. 460 с., іл.

Планетарні умови нового тисячоліття формують відповідний навколокультурний простір, котрий, насамперед, має відповідати світовим соціокультурним та економічним викликам. Нині, коли академічне музичне мистецтво є репрезентантом рівня розвитку культури держави та її культурним амбасадором у світі, надважливо володіти засадничими концепціями і теоріями його ужитку та презентації.

У цьому контексті, рецензована монографія кандидата мистецтвознавства, доцента Людмили Обух «Менеджмент академічної музики в соціокультурному просторі України (кінець ХХ – початок ХХІ століть)», як ніколи, актуальна, бо є першою комплексною працею з музичного менеджменту, де ґрунтовно представлено його теоретичну модель в українській академічній музичній культурі та закладене підґрунтя для подальшого дослідження цього явища.

Фундаментальна методологічна база дослідження забезпечує аналіз надважливих питань соціокультурної глобалізації та сприяє концептуалізації порушеної проблематики у світлі міждисциплінарних пошуків, корелюючи дефініції із загальними принципами і тенденціями менеджменту як науки і практики.

Представлений у монографії значний фактологічний матеріал дозволив авторці охарактеризувати процес становлення державної культурної політики, а також висвітлити створення та функціонування державних культурних інституцій, фондів, асоціацій, громадських об'єднань, мистецьких і освітніх установ, музичних конкурсів, фестивалів, цікавих мистецьких проєктів; виокремити роль засобів масової комунікації та знаних постатей музичної культури.

Загалом, чотири розділи монографії вибудовують інституалізацію менеджменту академічної музики в Україні та пропонують новий науковий погляд на цей феномен. Цінними є й додатки дослідження, в яких представлені інтерв'ю з менеджерами, продюсерами – сучасними представниками національного музичного менеджменту – Т. Косторною, О. Пірієвим, Б. Сегіном, В. Янком та музикознавцем, педагогом М. Жишкович. Важливим для подальших досліджень є здійснена Л. Обух систематизація законодавчої бази України з менеджменту академічної музики за хронологією від періоду відновлення державної незалежності.

Відзначається і текстова стилістика дослідження, структурована функціонально-смісловою єдністю тексту та чіткою наявністю смислового ядра, його мовленнєвою композиційністю, використанням професійної термінології зі сфери економічного менеджменту, що відповідає суті цілого тексту. Цікавими є окремі рефлексії авторки на деякі явища менеджменту, сміливо приправлені дрібною гумору, що полегшують сприймання наукового тексту. Зокрема, у підрозділі 3.1 «Арт-менеджер в комунікативній системі сучасної культурної індустрії» влучною алегорією нею підкреслено постать менеджера в контексті ототожнення його діяльності зі специфічним видом військової служби. Також оригінально використано прийом попереднього ознайомлення з текстом через низку запитань-відповідей перед початком кожного розділу.

Рецензоване видання Людмили Обух «Менеджмент академічної музики в соціокультурному просторі України (кінець ХХ – початок ХХІ століть)» є актуальним, змістовним та теоретично обґрунтованим. Воно буде практично корисним як вузькому, так і широкому колу науковців і дослідників, тож можемо привітати авторку з народженням першої масштабної праці такого роду в українському мистецтвознавстві.

